

Πνευματικὴ Οἰκοδομὴ

■ Στὸ κλίμα τῆς Ἀγάπης ἐν Ἐλευθερίᾳ καὶ τῆς Ἐλευθερίας ἐν Ἀγάπῃ

Ἡ στάση μας πρὸς τὸν πνευματικὸ Πατέρα* Ἡ ἀληθινὴ Ὑπακοή

Νὰ δοῦμε γιὰ λίγο τὴν στάση, τὴν ὁποία πρέπει νὰ κρατοῦμε ἐμεῖς ἀπέναντι στὸν πνευματικὸ μας Πατέρα.

Ἡ στάση τοῦ Σαουλ ἀπέναντι στὸν Σαμουήλ, ποὺ ἦταν ὄντως ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ καὶ μέγας Προφήτης, δὲν ἦταν ἢ πρόπουσα, πράγμα τὸ ὁποῖο σημαίνει, ὅτι εἶναι δυνατόν νὰ ἔχουμε ἅγιο πνευματικὸ Πατέρα καὶ ὁμως νὰ συμπεριφερόμαστε ἀπέναντί του ἄπρεπα καὶ ἀνάρμοστα.

Πρέπει ὄχι μόνον νὰ ἀφήνουμε ἐλεύθερο τὸν πνευματικὸ Πατέρα νὰ μᾶς καθοδηγῇ, ἀλλὰ νὰ ζητᾶμε ἐπίμονα, παρὰ τὴν ἄρνηση τοῦ παλαιοῦ ἐαυτοῦ μας καὶ τῶν παθῶν μας, νὰ μᾶς φανερώνη τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Οἱ ἅγιοι Πατέρες λένε, ὅτι πρέπει νὰ δεχομαστε τὸν πρῶτο λόγο τοῦ πνευματικοῦ Πατρός.

Νὰ τὸν πλησιάζουμε μὲ πολλὴ προσευχή.

Στὴν συνέχεια, νὰ ἐκθέτουμε μὲ συντομία τὸ οὐσιῶδες τοῦ λογισμοῦ ἢ τῆς πράξεως καὶ ἔπειτα νὰ τὸν ἀφήνουμε ἐλεύθερο νὰ ἐνεργήσῃ.

Ὅταν ἀγωνιζόμαστε νὰ ἐφαρμόσουμε αὐτὸ ποὺ μᾶς ὑπέδειξε, τότε ἀποκτοῦμε κοινω-
νία μὲ τὸν πνευματικὸ Πατέρα, βιώνουμε τὴν ὑποστατικὴ ἀρχή, τὴν ἀλληλοπεριχώρη-
ση τῶν ἀγαπωμένων προσώπων. Καὶ τελικὰ αὐτὸ εἶναι καὶ λέγεται ἀληθινὴ Ὑπακοή.

Δὲν πρόκειται γιὰ μία (προσωπο)λατρεία καὶ στάση ἐξωτερική, ἀλλὰ **ἄνοιγμα** τῆς ἰδικῆς μας ὑποστάσεως γιὰ νὰ δεχθοῦμε μία ἄλλη ὑπόσταση, καὶ προσπάθεια νὰ εἰσέλθουμε μὲ πνεῦμα Ἀγάπης καὶ Ἐλευθερίας στὴν ὑπόσταση τοῦ ἄλλου.

Δυστυχῶς, οἱ περισσότεροι ἀπὸ μᾶς κατὰ τὴν διάρκεια τῆς Ἐξομολογήσεως ἀντιμαχόμεστε καὶ διαπληκτιζόμεστε μὲ τὸν πνευματικὸ Πατέρα.

Βέβαια, πρέπει νὰ σημειωθῇ, ὅτι ἡ Ἑπακοὴ εἶναι ἀληθινή, ὅταν διακρίνεται ἀπὸ τὴν πειθαρχία.

Ἐκεῖνο ποὺ ξεχωρίζει τὴν Ἑπακοὴ ἀπὸ τὴν πειθαρχία εἶναι ἡ Ἀγάπη καὶ ἡ Ἐλευθερία.

Ἐτσι, ἡ Ἑπακοὴ γίνεται μέσα στὸ κλίμα τῆς Ἀγάπης ἐν Ἐλευθερία καὶ τῆς Ἐλευθερίας ἐν Ἀγάπῃ.

Αντίθετα ἡ πειθαρχία γίνεται ἐξαναγκαστικά.

Ἐνῶ ἡ πρώτη προϋποθέτει Πρόσωπο, ἡ δεύτερη ἀναφέρεται σὲ ἄτομο.

Καὶ, ὅπωςδήποτε, ἡ Ἑπακοὴ δὲν ἐπιβάλλεται ἐξωθεν, ἀλλὰ ἐμπνέεται.

Γίνεται μὲ μοναδικὸ σκοπὸ νὰ περάσουμε ἐπιτυχῶς τὰ στάδια τῆς πνευματικῆς τελειώσεως, δηλαδὴ τὴν κάθαρση τῆς καρδιάς, τὸν φωτισμὸ τοῦ νοῦ καὶ τὴν θέωση.

Δὲν πρόκειται γιὰ μία ψυχολογικὴ ἐξάρτηση καὶ γιὰ κάποια ψυχολογικὰ στηρίγματα.

Ὁ Πνευματικὸς ἐμπνέει τὴν Ἑπακοὴ, γιὰ νὰ μεταδώσῃ τὴν Ὁρθόδοξη Παράδοση, δηλαδὴ νὰ θεραπεύσῃ τὸν ἄνθρωπο, καὶ ὁ ὑποτακτικὸς κάνει Ἑπακοὴ γιὰ νὰ παραλάβῃ τὴν Παράδοση, δηλαδὴ νὰ θεραπευθῇ καὶ νὰ ἀναγεννηθῇ.

Ὁταν ἀντιμετωπίζεται ἔτσι ἡ Ἑπακοὴ, τότε ἀποφεύγονται πολλὰ λάθη.

□

(*) Αρχιμανδρίτου Ἱεροθέου Σ. Βλάχου, «Ὁ Βλέπων», σελ. 307-310, ἐκδόσεις Ἱερὰ Μονὴ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου (Πελαγίας), Ἀκραιφνιο Θηβῶν, ἐκδοσις γ', 2001. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.